

καὶ διὰ πολλῶν κόπων προσπαθεῖ νὰ ἀνέβῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐδαιμονίας, διακηρύττων μόνος του τὸν ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν του προορισμὸν καὶ διαπιστώνων πόσον δίκαιον ἔχει ὁ ἱερὸς Λύγουστινος λέγων ἐν ταῖς ἔξομολογήσειν αὐτοῦ· «**Θεέ, ἔπλασας ἡμᾶς ἵνα ζῶμεν ἐν σοί· διὰ τοῦτο εἶναι ἀνήσυχος ἡ καρδιά ἡμῶν, ἕως οὗ ἀναπαυθῆ ἔν σοί.**»

Καὶ εἰναι ἀληθές ὅτι ὁ ἄνθρωπος φύσει τείνει πρὸς τὴν ἀρετὴν, θεωρῶν ταύτην ὡς τὸν μεγαλιέτερον προορισμὸν, καθ' ὅλας τὰς πνευματικὰς του διακυμάνσεις, ἀληθέστατον πάλιν εἶναι ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τούτου, συναισθανθεῖς τὴν πνευματικὴν του ἀδυναμίαν, ἐζήτησε ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτι ἐφαντάσθη ἐν τοῖς ὄνειροπολήμασι τῶν διαφόρων φιλοσόφων, τὸ κατώρθωσε μόνον διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς θεϊκῆς ταύτης θρησκείας, τῆς ἐνεχύσεως τὴν δύναμιν τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ ἀνθρώπου, πρὸς πραγματοποίησιν ἐκεῖνου τοῦ ὁποῖον φύσει ἐπεζήτησε καὶ ἐπιζητεῖ. Ἐντεῦθεν ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι ἐκάστη θρησκεία ἀνταποκρίνεται εἰς μίαν φυσικὴν προσπάθειαν τοῦ ἀνθρώπου ὅπως δι' αὐτῆς ἰσχυροποιούμενος, ἐπιτύχῃ τὴν πνευματικὴν εὐδαιμονίαν του. Ἐκ δὲ τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας τοῦ ἐπιδιωκόμενου τούτου σκοποῦ, ἐκάστη θρησκεία ἐξαορακτικῶς ὡς ἀληθῆς ἢ ψευδῆς. Ἄνευ θρησκείας λοιπὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ σταδιοδρομήσῃ ὁ ἄνθρωπος πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἡθικὴ ἄνευ θρησκείας εἶναι κατὰ τι ἀδύνατον, διότι τὸ μόνον περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ζήσῃ εἶναι μόνον τὸ θρησκευτικὸν περιβάλλον.

Πόσον δὲ ἄδικον ἔχουσιν ἐκεῖνοι οἵτινες προσπαθοῦσι νὰ παρουσιάσωσι ἠθικὴν ἄνευ θρησκείας. Ἐὰν εἶναι κακούργημα νὰ στερῆσαι ἀπὸ ἑνᾶ ἀνθρώπου τὴν τροφὴν του, διότι οὗτος ἀποθνήσκει ἐξ ἀσιτίας, κακούργημα πάλιν εἶναι τὸ νὰ ζητῶμεν νὰ ἀπομακρύνωμεν τὴν θρησκείαν ἀπὸ τὴν ἠθικὴν, διότι ὁ ἄνθρωπος, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀποθνήσκει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς. Τοῦτο δὲν ἀποδεικνύεται μόνον ἐκ τῆς ψυχολογικῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἐπιβεβαιοῦται καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἱστορίας.

(ἀκκλουθεῖ)

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΑΠΟ ΕΝΑ ΕΝΑ

Μίαν ἡμέραν παρετήρησα ἓνα σκύλλον τὸν ὁποῖον διέταξεν ὁ Κύριός του νὰ ἐκτελέσῃ μίαν διαταγὴν του, καὶ ἐθαύμασα μὲ τὰς προσπαθείας του, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὸν Κύριόν του. Ὁ κηπουρὸς τοῦ κυρίου αὐτοῦ, εἶχε ἀφαισὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ μίαν σκιάν ἐνὸς δένδρου, ἓνα καλάθιον πλήρες κηπουρικῶν ἐργαλείων. Ὁ σκύλλος διετάχθη ἀπὸ τὸν κύριόν του, ὅπως φέρῃ τὸ καλάθιον αὐτὸ τὸ ἐγκαταλείψῃν κάτωθι τοῦ δένδρου καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν, εἰς τὴν ἀποθήκην. Ὁ σκύλλος ὡς ὑπάκουον ζῆον ποῦ εἶναι, ὑπήκουσεν ἀμέσως εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου του, καὶ ἔσπευσεν ὅπως ἐκτελέσῃ αὐτήν.

Τρέχει λοιπὸν πρὸς τὸ καλάθιον τὸ λαιμοβάνει ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος μὲ τὸ στόμα του, καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸ φέρῃ πρὸς τὸν κύριόν του. Ἀλλὰ τὸ καλάθιον αὐτὸ ἦτο πλήρες ἐργαλείων καὶ λόγῳ τοῦ βάρους αὐτῶν, ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον νὰ κρατηθῆ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δυνταχοῦς ζῆου. Προσεπάλησεν ὁμοῦ, διὰ νὰ τὸ σηκώσῃ ὁ δυστυχῆς σκύλλος, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Ἦ ὁμοῦ ἔκαμε τότε; μήπως τὸ ἐγκατέλειψεν ἀπελπισθεὶς ἀπὸ τὸ βάρος του; Ὅχι ποτέ.—**Εἶναι ὑπάκουος.**—Νὰ τί ἔκαμε. Ἄκου τὸ ἀεγῆκεν ἀπὸ τὸ στόμα του, ἔδωκε ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ καλάθι **ἔνα-ἔνα τὰ ἐργαλεῖα** τὰ ὅποια ὅλα μαζί ἀπετέλουν τὸ τόσον βάρος—**ἔνα-ἔνα**—μάλιστα· καὶ τότε **ἔνα-ἔνα** τὰ ἔφερε εἰς τὸν κύριόν του.

Αὐτὸς διὰ νὰ σηκώσῃ ἔλον τὸ βάρος δὲν ἠδύνατο. Δὲν ἠδύνατο ὁμοῦ καὶ νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου του. Ὅλοι μας γνωρίζομεν πόσον πιστὸν ζῆον εἶναι ὁ σκύλλος καὶ πόσον ἀφωσιωμένος εἶναι πρὸς τὸν κύριόν του. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν καλάθον παρὰ τότε καὶ μόνον, ὅπταν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου του. Καὶ κατορθώνει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἀφοῦ ἔδωκε αὐτὰ ἀπὸ τὸ καλάθι, καὶ **ἔνα-ἔνα** τὰ ἔφερε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Κυρίου του.

Ἀπὸ τὴν ἐξ ἐνστίχου ταύτην πρᾶ ἰν τοῦ κυνός, πόσα δυνάμεθα νὰ διδαχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡς πρὸς τὸ βάρος τῶν σφαλμάτων μας, τὸ ὁποῖον καλούμεθα νὰ σηκώσωμεν καὶ νὰ φέρωμεν αὐτό, διὰ νὰ τὰ τοποθετήσωμεν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀυτρωτοῦ!

Προσπάθει λοιπὸν καὶ σὺ ὁ ἀναγινώσκων τὰς γραμμὰς ταύτας νὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν σφαλμάτων σου, ἐκβάλλον αὐτὰ ἀπὸ τὸν καλάθον τῆς κακῆς συνήθειας σου ἀνὰ **ἔνα-ἔνα**. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς γνωρίζει πόσον δύσκολον εἶναι δι' ἐσὲ νὰ πράξῃς τοῦτο μόνος σου, καὶ δι' αὐτὸ σοῦ ὑπεσχέθη νὰ σὲ βοηθήσῃ ὅπως κατορθώσῃς τοῦτο καὶ μάλιστα σήμερον ἀκόμη, ζήτησον ὁμοῦ τὴν βοήθειάν Ἰου.

Ἰπὸ τοῦ Συλλόγου μας ἔχουν ἐκδοθῆ τὰ κάτωθι διόλλα καὶ εὐρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀποστελλόμενα παντὶ τῷ αἰτοῦντι ἀτελῶς.

- 1) Ἡ Θεότης τοῦ Χριστοῦ δρ. 3, Ὁρθοδ. Χριστ. Κατήχησις δρ. 3, Παιδικαὶ Συμβουλαὶ δρ. 2.
- Ὁ Παπαμάρκος δρ. 2, Ἡ περὶ Θεοῦ ἰδέα δρ. 5.